

Hagelslag met cacao uit Ghana en rietsuiker van Mauritius

De cacao

Met buurland Ivoorkust is Ghana bepalend voor de cacao productie wereldwijd. Cacao uit deze regio is erg gewild vanwege de milde smaak. Veel cacao boeren wonen in afgelegen gebieden, waar nauwelijks gezondheidszorg, schoon drinkwater, elektriciteit, onderwijs en verharde wegen zijn. De leden van Kuapa Kokoo verbouwen naast de cacao vaak palmolie en groenten.

In 1995 werd Kuapa Kokoo Fairtrade gecertificeerd. Het geld van de ontwikkelingspremie wordt gestort in het Kuapa Kokoo Farmers Trust Fund, een fonds dat door een vertegenwoordiging uit de boeren zelf wordt beheerd. Zij besteden het geld voor een groot deel aan gemeenschapsprojecten (waterputten, onderwijs, gezondheidszorg), en keren een klein deel uit aan individuele boeren, als bonus of in de vorm van gereedschap. Kuapa Kokoo voert sinds enkele jaren actief beleid om kinderarbeid in de cacao-sector in Ghana terug te dringen en kinderen toegang te geven tot goede scholing, van primair onderwijs tot een technische opleiding.

De rietsuiker

Al sinds de eeuwwisseling wordt rietsuiker gekocht van suikerboeren op Mauritius. Het 'eerlijke' bestond er in de beginjaren voornamelijk uit dat de suiker op het eiland zelf in de welbekende zakjes van 500g werd afgevuld door de organisatie Craft Aid, waar 40% van de medewerkers een lichamelijke of verstandelijke beperking heeft. Sinds 2009 is de suiker bovendien Fairtrade gecertificeerd.

In de suikerrietsector werken net als in de koffie veel kleine boeren die het niet makkelijk hebben. Voor hen betekent een stabiele afzetmarkt én de ontwikkelingspremie van \$ 60 per ton suikerriet een belangrijke steun in de rug. Dat geldt in het bijzonder voor de boeren op Mauritius, dat eerder als ontwikkelingsland een voorkeursbehandeling kreeg van de EU en nu op eigen benen staat.

Dankzij het keurmerk is het aantal klanten en de afzet van rietsuiker van Mauritius onder Fairtrade voorwaarden fors toegenomen. De suikercoöperaties ontvangen op deze manier een groeiende ontwikkelingspremie. Hieruit ontvangen de boeren subsidie voor landbouw-inputs en worden de kosten van het vervoer van hun suikerriet naar de suikerfabriek deels vergoed. Zo gaat de netto-opbrengst voor de boeren omhoog. In 2015 werd de premie bovendien besteed aan trainingen om te voldoen aan de Fairtrade standaard, aan de aanschaf van veilige werkkleding en om jongeren te enthousiasmeren voor de suikerteelt. Ook schaften coöperaties landbouwmachines aan of investeerden in een irrigatiesysteem. Voor 2016 staan nieuwe projecten op het programma, zoals digitalisering van de administratie en maatregelen tegen klimaatveranderingen. Door dit alles neemt de levensvatbaarheid van de suiker op Mauritius weer toe. Nu is de suikerteelt vooral een zaak van ouderen, maar voor een bloeiende sector met toekomstperspectief zal het weer interessant moeten worden voor de jeugd.